

የላላው ጭቃ

February 5, 2016

ሐሙስ፣ ጥር ፳፮ ቀን ፳፻፰ ዓመተ ምህረት

አሁንም ቀኑን እንቆጥራለን። ሌሊቱንም እንዲሁ። አሁንም የትግሬዎች ነፃ አውጪ ግንባርን ተግባር እንዘረዝራለን። አሁንም ሰዎች በገዛ ሀገራቸው እንዳውጩ እየታደኑ፣ እየተያዙ፣ ይታሰራሉ፣ ከሀገር ይሰደዳሉ፣ ይገደላሉ፣ እንላለን። አሁንም በየቤተክርስቲያኑና በየመስጊዱ እግዚአብሔር እንላለን። አሁንም የሀገራችን ለም መሬት ከባለቤቱ ኢትዮጵያዊ እየተነጠቀ፣ ለሹማምንትና ለውጪ ሀገር ባለሀብቶች ተሠጠ እያልን እናላዝናለን። አሁንም ሹማምንት ጀኔራሎችና ዘመዶቻቸው፣ ከተማዎችን ፎቅ በፎቅ አድርገው፣ ድሃን ማደሪያ አሳጡት እንላለን። ምን የማንለው አለ! ብቻ በገባንበት አረንቋ አሁንም እንረግጣለን። የምንረግጠው ጭቃ እየላላ፣ ከሥሩ ያለውን መሬት እያወዘ፣ ያ ደግሞ በተራው ጭቃ ሆኖ የአዘቅቱን ጥልቀት እያረዘመ፣ ከጉልበታችን በታች የነበረው አድኅ ወገባችንን ቀፍድዶ ይዟል። አሁንም ባለንበት እንረግጣለን። እስከመቼ? “አስከመቼ!” ይሄማ እያንዳንዳችን ስንለው የምንውለው አይደል እንዴ! ምን አዲስ ነገር ነው! ወይ ጉድ! ጉድ እኮ ነው። መቼም ጭቃው ራሱ ደርቆ ለእግራችን መደላድል እየሠራ፣ እኛን ከፍ አድርጎ ገፍቶ አያወጣን! የለም ተመችቶናል! ባለንበት መርገጡ ተመችቶናል። “ወይ ንቅንቅ!” ብለን ተቸክለናል። ለወጉማ!

አንበሳን ለጫካ፡ ዝንጀሮን ለጊደል

ወተት ይሸፍታል እንኳን ሰው ሲበደል!

ተብሏል እያልን እንጭክር የለ! ማቅራራቱንስ መቼ ተውን! ምን ጎድሎን። ብቻ ባለንበት እንረግጣለን። “ግፍና በደል ሲበዛ አመጽ አይቀሬ ነው!” ይባላል። የኢትዮጵያ ሕዝብ ግፍና በደል አልበዛበትም? ሕዝቡስ አልተነሳም? ወጣቱ ሀገር እየለቀቀ፣ ካለበት እየፈለሰ ለውቅያኖስ ዓሳ እራት መሆኑ፣ አካሉ እየተዘለዘለ መሸጡ፣ በየሰው ሀገር ለእስር ቤት መዳረጉ፣ መመዘኛው ምንድን ነው? ተው እንጂ! ግፍና በደሉማ ሞልቶ ተርፏል። እኛም ባለንበት እንረግጣለን። አደራጅቶ የሚመራና ነፃ የሚያወጣን እስኪመጣ እየጠበቅን ነው። አንዱ ድርጅት፣ “እኔ ብቻ ነኝ ትክክል! እኔን ተከተሉኝ! እኔ ነፃ አወጣችኋለሁ!” ይላል። የለም! ተው እንጂ! ይኼማ ሁሉም ድርጅቶች የሚፎክሩት ቀረርቶ፣ የሚያስመት ዜማ፣ አይደል እንዴ! እስኪ፣ “ብቻዬን መሄዱ አያዋጣም። ጉዳዩ የሁሉም ኢትዮጵያውያን ስለሆነ፣ ከሌሎች ጋር አብራለሁ። ሳብርም፣ ‘እኔ የምለውና የምፈልገው ብቻ!’ ብዬ ግትር አልልም።” ያለና የሚል ድርጅት ታውቃላችሁ? ብቻ ባለንበት እንረግጣለን። ጭቃውም ላልቷል። እግራችን እየሸሸ፣ የአዘቅቱ ሥርም እየረዘመ ነው።

ምሁራን አርቆ አስተዋዮች ናቸው። በትምህርት ያገኙት ዕውቀትና በልምድ ያካበቱት ተመክሮ፣ ከግለሰብ ሕይወታቸው አልፎ፣ ለኅብረተሰቡ መሪና አስተማሪ በመሆን፣ የአጠቃላይ ሕይወታችን ቀጣይ ይሆን ዘንድ ይረዳሉ። ለችግሮቻችን መፍትሔ ያስገኛሉ። አዎ! ብዙ፤ እጅግ ብዙ ምሁራን አሉን። ግን አሁንም ባለንበት እንረግጣለን። የምንረግጠው ጭቃ እየላላ፣ ሥሩ ሥር እየሰደደ፣ የሄደበትን እያወዘ፣ አውዝቶም እያጨቀየና እየላላ፣ እኛ ቀርተን እሱ እግር አውጥቶ እየረዘመ፣ አዘቅቱን የበለጠ አዘቅት አድርጎታል። የኑሮ ትምህርት ቤት ያበለጸጋቸው አዛውንት ሞልተውናል። በየትኛውም ትምህርት ቤት የማይገኘውን የኑሮ ትምህርት ከነሱ የበለጠ የሚያውቅ ለማግኘት፣ ብዙ አስርታት ዓመታትን መጥገብ ያስፈልጋል። እናም ያለፈውን ኖረውበት፣ ለዛሬዎቹ ኮትኳኝ አስተማሪ ሆነው፣ የነገ ስብስብ ሕልውናችንን ገሃድ ሊያደርጉልን ኃላፊነት አለባቸው፣ ለነሱም ቀደምቶቻቸው እንዳደረጉላቸው። ሻረ! አሁንም ባለንበት እንረግጣለን! ተመችቶናል። የበዳዮችን ተግባር በመዘርዘሩ ተጠምደናል። ጭቃውም ላልቷል።

አዛውንትና ምሁራን ብቻ መሰሏችሁ! አይደለም! ሌሎቻችን ደግሞ፣ ሰላማዊ ሰልፍ እንወጣ ሲባል፣ ሃምሳ ሺ ኢትዮጵያውያን በሚኖሩበት ከተማ፣ አምስት በመሆን፣ የኢትዮጵያን ሰንደቅ ዓላማ በመያዝ ብቅ ይባላል! ወይ ጉድ! ጉድ እኮ ነው! በትንታኔያችን መጥቀናል። በጉራችን ወፍረናል። ቢቃል ስንጠቃችን ሠልጥነናል። ማን የሚበልጠን ተገኝቶ! ለውጪ ሀገር መንግሥታትና በጎ አድራጊዎች የኛን አቤቱታ ለነሱ ለማሰማት ፊርማ ሲባል፣ አንድ ሚሊዮን በሚገኘው ውጪሰው ኢትዮጵያውያን መካከል፣ አንድ መቶ ሺ ማግኘት፣ ተዓምር ነው። ብቻ ባለንበት እንዳከራለን። ጭቃውም ላልቷል።

ለትብብር ጠሪነት አንደኛ፣ ለመተባበር የመጨረሻ ታጋይ ድርጅቶቻችን አሁንም ባሉበት ይረግጣሉ! ከሥራቸው ያለው ጭቃም ላልቷል። ወይ መጥኔ! መጽሐፍት ይደረሳሉ። ፊደሎች ያባረሩሉ። ተናጋሪዎች ይናገራሉ። ግጥሞች ይደረጋሉ። ድረገጾች ይቀልማሉ። ፓልቶኮች ይንበበላሉ። ዓመታትም ይቆጠራሉ። እኛም እንደለመድነው ባለንበት እንረግጣለን። ተመችቶናል። ጭቃውም ላልቷል። ከወገባችን ከፍ እያለ ነው። ወይ ጉድ! እኛ ተቀምጠን ጭቃው እግር አውጥቷል! ባንድ አዘቅት ነውና ያለነው፣ እስኪ “እንመካከር! እባካችሁ!” የሚል

ከመካከላችን ጠፍቷልና፤ እኔ ለሁላችንም ስል እባካችሁ! ባንድ እንመካከር!

አንዱዓለም ተፈራ – የእስከመቼ አዘጋጅ